

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 10 december 2015 (15-01).

verweerster in de behandeling in eerste aanleg gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Mevrouw A., MSc te B., hierna te noemen: appellante

versus

de heer en mevrouw C. te D., hierna te noemen: verweerders,

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. drs. J. Wichers-Bots, plaatsvervangend voorzitter

Mw. drs. H.S.T. Blankestijn, lid

Mw. drs. G. Zipper-Stapper, lid

Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid

Mw. dr. C.H.J.A.M. van de Vijfeijken, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht (hierna CvT) ontving op 16 juli 2015 een klachtschrift van verweerders.

Het CvT heeft hiervan op 10 december 2015 (verzonden aan partijen op 15 december 2015) uitspraak gedaan. Het College van Toezicht oordeelde de klacht gedeeltelijk gegrond.

Klagers waren niet in de gelegenheid gesteld om eerst van de voorlopige resultaten van het onderzoek van hun zoon kennis te nemen, voordat deze besproken werden in aanwezigheid van een derde, waardoor zij hun blokkaderecht niet in konden roepen. Dit is later nog een keer gebeurd.

Het CvT oordeelde dat appellante hiermee de artikelen 33, 37, 38 en 39 van de beroepscode heeft geschonden en legde de maatregel van berisping op.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het CvT, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het CvT over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is van deze beslissing in hoger beroep gekomen met een beroepschrift, ontvangen op 9 februari 2016

Van verweerders is geen reactie op het beroepsschrift ontvangen.

In deze zaak heeft een hoorzitting plaatsgevonden op 8 juni 2016. Verweerders waren hier niet bij aanwezig.

Het beroep.

Ontvankelijkheid.

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na de dag van verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

Appellante komt in beroep tegen de gegrondverklaring van klachtonderdeel III.

Gezien de omstandigheden van het geval ervaart appellante de berisping als een te zware maatregel.

Zakelijk weergegeven houden de grieven van appellante het volgende in:

1.1 Appellante erkent dat de ouders niet eerst zelf in kennis zijn gesteld van de voorlopige resultaten. Ze geeft aan dat het moeizame contact tussen klagers en haar en het ontbreken van duidelijke afspraken over de procedure daar een grote rol in speelde. De ouders hebben haar onder druk gezet om de resultaten snel te bespreken en er was al een bespreking gepland met schoolmedewerkers. Achteraf hebben zij gemeld dat zij de resultaten zonder aanwezigheid van derden hadden willen bespreken. In een later gesprek op 10 april 2013 heeft zij haar excuses aangeboden. In haar verweerschrift en tijdens de hoorzitting heeft zij haar spijt betuigd over de gang van zaken. Ze geeft aan dat ze van de situatie heeft geleerd en ziet het als haar verantwoordelijkheid om ouders vooraf goed te informeren over de procedure en hun rechten.

1.2 In de uitspraak is gesteld dat de ouders geen toestemming hadden gegeven om de voorlopige resultaten met derden te delen. Dit spreekt appellante tegen. In de klachtzaak in eerste aanleg heeft zij de toestemmingsverklaring van de ouders niet overlegd, maar nu zij ziet dat dit zo'n essentiële rol speelt, stuurt zij deze alsnog in.

Appellante meent dat de toestemmingsverklaring ook betrekking heeft op de testresultaten waar het hier over gaat.

Zij wil graag dat de toestemmingsverklaring wordt meegewogen in het oordeel van het college.

2. De beoordeling van het beroep

2.1 Appellante erkent dat zij de testresultaten niet eerst met de ouders heeft besproken dan wel ze daar in kennis van heeft gesteld, voordat ze in aanwezigheid van de medewerkers van school zijn besproken. Tijdens de hoorzitting kwam ook naar voren dat de gang van zaken rondom het onderzoek en de rechten van de ouders niet met de ouders zijn besproken. Dit was weliswaar de gangbare manier van handelen op de school, maar appellante heeft naar het oordeel van het College wel een eigen verantwoordelijkheid in deze, om te handelen naar haar eigen beroepscode en wat dit betreft de regie in het onderzoek te pakken waar dit nodig is.

2.2 Appellante heeft met haar beroepschrift een toestemmingsverklaring meegezonden die de ouders ondertekend hebben toen hun zoon op de school was geplaatst. Deze verklaring is echter niet gericht op het delen van testresultaten met anderen zonder dat de ouders hiervan eerst op de hoogte zijn gesteld. Zij hebben immers het recht om de rapportage al dan niet deels te blokkeren, of te laten aanpassen of hier opmerkingen bij te plaatsen als zij hier niet mee eens zijn of er fouten in constateren, afhankelijk van het doel van de rapportage. Dit recht wordt hen onthouden wanneer gegevens waar zij zelf niet eens van op de hoogte zijn direct met anderen gedeeld zouden worden.

Deze beroepsgrond faalt dan ook.

2.3 Op grond van voorgaande overwegingen oordeelt het College dat appellante in strijd heeft gehandeld met artikelen 15 en 37 lid 1 van de beroepscode. De ouders zijn onvoldoende op de hoogte gesteld van hun rechten bij aanvang van het onderzoek en appellante heeft de ouders geen inzage in de onderzoeksrapportage gegeven voordat deze gedeeld werd met de mentor en andere ondersteunende medewerkers.

2.4 Het College neemt bij de beoordeling van het handelen van appellante en van de klacht de omstandigheden in aanmerking dat zij nog slechts kort werkzaam was na haar afstuderen. De school had een vaste manier van handelen bij onderzoeken waar zij, zonder hier kritisch op te reageren, in mee is gegaan. Het College overweegt dat zij als enige van de daar werkzame pedagogen lid is van de NVO. Als beginnende professional was zij niet in een positie om veel invloed uit te kunnen oefenen op de manier van werken. Gedurende het gehele onderzoekstraject heeft zij zich onder druk gezet gevoeld door de ouders en zich daardoor te veel laten leiden. Achteraf hebben de ouders geprotesteerd tegen het delen van de gegevens zonder hen eerst op de hoogte te stellen. Zij heeft hiervoor haar excuses aangeboden. De ouders dienden pas een klacht in nadat hun zoon van school was, dit was twee jaar na het gebeurde, en zij wensten verder geen contact met appellante. Appellante erkent dat zij fouten heeft gemaakt en geeft aan dat zij hier veel van geleerd heeft. Zij heeft haar manier van werken veranderd. Op de school zijn inmiddels ook betere afspraken gemaakt over het informeren van ouders over de procedure bij een onderzoek en hun rechten en plichten.

2.5 Over het beroep oordeelt het College als volgt:

Appellante heeft gehandeld in strijd met de bovengenoemde artikelen van de Beroepscode. Het College van Beroep volgt dan ook het College van Toezicht in het oordeel dat de klacht gegrond is.

Het College van Beroep neemt echter de omstandigheden in aanmerking en oordeelt dat in dit specifieke geval de maatregel van berisping te zwaar is. Appellante heeft aangegeven dat zij sinds deze situatie haar handelen heeft verbeterd. Het College van Beroep heeft bij appellante duidelijk reflectie op haar handelen en groei in haar professionele houding waargenomen en vertrouwt er op dat zij deze fout in de toekomst niet meer zal maken. Hoewel haar handelen in deze situatie laakbaar was, wil het College van Beroep daarom niet zo ver gaan een berisping op te leggen.

2.6 Uitspraak

Het beroep is ongegrond.

Appellante heeft gehandeld in strijd met de artikelen 15 en 37 lid 1 van de Beroepscode. De omstandigheden in aanmerking nemende wijzigt het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht en waarschuwt appellante. Het College doet daarbij de dringende aanbeveling om een supervisietraject te volgen, met name gericht op haar rol en handelen in het licht van de beroepscode in relatie tot haar collega's. Als NVO lid conformeert de pedagoog zich aan het niveau van professioneel handelen zoals dit door de beroepsvereniging wordt geëist. Zij zal zich dan ook blijvend in moeten spannen om in overleg met haar werkgever een zodanige werksituatie te creëren dat zij zich aan haar professionele standaarden kan houden.

Uitspraak aldus gedaan op 4 juli 2016 in de genoemde samenstelling.

Mw. drs. J. Wichers-Bots, plaatsvervangend voorzitter

Mw. mr. drs. J. Pfeiffer, ambtelijk secretaris